

Aina Maria Lenzen

ESTRUCTURES SIL·LÀBIQUES
(Aquisgrà, 1994)

Grumolls de vida a l'esbravada tarda.

El traç és dur, dels camins,
i l'olor de la terra és calmosa.

(...i des que hi ha diccionaris
hom no pot inventar-se més paraules...)

Cada nit el mateix acarament,
cada nit el mateix esforç
per a trobar espais congènits
abans de recórrer als fàrmacs.

Et sento cridar entre reixes imaginàries,
et sento cridar desdibuixant vida,
una frase simple com un aforisme,
et sento cridar, crosses i temps,
i molt molt enllà,
morosament i blana i innòcua,
et sento sorgir de l'auca d'estones desconegudes.

La gent consistim en minories
sota pàmpons de fosca.

I jo et sento cridar, entre paraules rogalloses,
volent esbrinar la macroestructura de la nit.

Solitudo, solitudinis f.

A Heinrich Matzerath

T'orientes
en el temps
i sents com sorgeix,
    com d'una font,
la blana i lent tendresa
de la tarda.

T'he reconegut en el dubte
de moments destil·lats
i en els indrets de rompent,
i tu te n'has anat
entre silencis molt heterogenis
de pau.

Som subjectes
entre multituds que capten en el desert.

No hi ha recer

No hi ha recer
i el vent, indòmit,
va erosionant el rall de mots
que maldava per encercolar la labilitat dels dies.
No hi ha recer
i els records, a gratcient,
es desgranen aixafinats
al sutze flanc de la terra.
Sembla, certament, que no hi ha recer,
i només als frugals dominis del meu front, cansat,
encara hi feinejo
encoratjada a perfer el sentit ocult de moltes paraules.

Som transparents davant d'un mirall
impregnat de racisme.